

Det fremgår af konventionens artikel 1, at konventionen har til formål inden for de kontraherende staters territorier, uanset statsborgerskab og bopæl, at sikre det enkelte menneske respekt for dets grundlæggende rettigheder og andre rettigheder, især for retten til privatlivets fred, i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger om den pågældende (databeskyttelse).

Det følger af konventionens artikel 3, stk. 1, at de kontraherende stater forpligter sig til i den offentlige og den private sektor at anvende konventionen på elektroniske registre med personoplysninger og på elektronisk behandling af personoplysninger.

Ifølge konventionens artikel 4, stk. 1, skal hver kontraherende stat i den nationale lovgivning træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre de grundprincipper for databeskyttelse, som opstilles i konventionens kapitel II.

Heraf følger bl.a., jf. artikel 5, at personoplysninger, som behandles elektronisk, skal:

- indsamles og behandles rimeligt og lovligt,
- lagres til nærmere bestemte og lovlige formål og ikke må anvendes på en måde, som er uforenelig med disse formål,
- være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, de er lagret til,
- være nøjagtige og om nødvendigt føres ajour, samt
- opbevares i en form, som ikke muliggør identifikation af de registrerede personer længere end nødvendigt til det formål, de er lagret til.

Endvidere må personoplysninger vedrørende race, politisk overbevisning og religiøs eller anden trosbekendelse, såvel som personoplysninger om helbred, seksuelle forhold og straffedomme, ikke behandles elektronisk, medmindre national gældende lovgivning yder fornøden beskyttelse, jf. artikel 6.

Ifølge artikel 8, litra a, skal enhver have mulighed for at få kendskab til tilstedeværelsen af et elektronisk register med personoplysninger og dets hovedformål, samt hvem den registeransvarlige er, dennes faste bopæl eller hovedforretningssted.

Endvidere skal enhver have mulighed for med passende mellemrum og uden unødigt forsinkelse eller omkostning at få bekræftet, om der i det elektroniske register er lagret personoplysninger vedrørende den pågældende selv, samt til at blive underrettet om disse data i en forståelig form, jf. artikel 8, litra b.

Det følger endelig af artikel 8, litra c, at enhver skal have mulighed for at få rettet eller slettet disse oplysninger, hvis de er blevet behandlet i strid med de bestemmelser i national lovgivning, der omhandler de i artikel 5 og 6 anførte grundlæggende principper.

De nævnte grundprincipper skal gennemføres i de kontraherende staters nationale lovgivning, jf. artikel 4, medmindre staten fastsætter undtagelser eller begrænsninger, hvilket der i et vist omfang er hjemmel til i medfør af konventionens artikel 9.

Det er Registertilsynets opfattelse, at konventionen ikke indeholder et krav om, at registrering af personoplysninger kun må finde sted med de pågældendes viden og accept.«

2. Som det bl.a. fremgår af Registertilsynets udtalelse, forpligter de kontraherende parter sig til i den offentlige og private sektor at anvende konventionen på elektroniske registre med personoplysninger og på elektronisk behandling af personoplysninger, jf. konventionens art. 3, stk. 1. Danmark ratificerede konventionen ved kgl. resolution af 6. oktober 1989, jf. Lovtidende C, nr. 59 af 16. maj 1991.

Konventionen pålægger efter Justitsministeriets opfattelse ikke Danmark at anvende reglerne i konventionen på udenlandske ambassaders registreringsaktiviteter her i landet. Dette skyldes, at disse ambassader hverken er en del af den danske offentlige eller private sektor.

I overensstemmelse hermed omfatter hverken loven om offentlige myndigheders registre eller loven om private registre udenlandske ambassaders registreringsaktiviteter her i landet. Der henvises herom bl.a. til Justitsministeriets svar af 5. december 1996 på spørgsmål nr. 49 af 30. oktober 1996 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del - bilag 110). Svaret vedlægges.

Det må således afgøres efter lovgivningen i den stat, som den udenlandske ambassade repræsenterer, hvorvidt ambassaden her i landet må registrere oplysninger om herboende indvandrere.